

Sygn. akt I C 858/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2013r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Andrzej Józefowski

Protokolant Małgorzata Sypek

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2013 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa M. W. (1)

przeciwko G. W.

o zapłatę

I. uchyła wyrok zaoczny z dnia 23 października 2012r. w całości i powództwo oddala;

II. zasądza od powoda M. W. (1) na rzecz pozwanego G. W. kwotę 375zł, tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt IC 858/12

UZASADNIENIE

Powód M. W. (1) domagał się zasądzenia od pozwanego G. W. kwoty 15 000 zł.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że został pobity przez pozwanego, wskutek czego doznał szeregu obrażeń ciała, w tym złamania lewego obojczyka.

Wyrokiem zaocznym z dnia 23 października 2012 r. Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny zasądził od pozwanego G. W. na rzecz powoda M. W. (1) kwotę 15 000 zł oraz 750 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

W sprzeczności od tego wyroku zaocznego pozwany G. W. domagał się uchylenia wyroku zaocznego w całości i oddalenia powództwa zarzucając, iż nigdy nie pobił powoda, takiego "zajścia" nie było, a powód znęcał się nad nim i rodziną, a nawet chciał pozwanego ugodzić nożem.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Pozwany jest synem powoda. Opisane przez powoda pobicie nie miało miejsca.

(dowód : zeznania świadka M. W. (2) , zeznania pozwanego)

Sąd zważył :

Zgodnie z treścią art. 344 § 1 k.p.c. pozwany, przeciwko któremu zapadł wyrok zaoczny, może złożyć sprzeciw w ciągu dwóch tygodni od doręczenia mu wyroku.

W przedmiotowej sprawie odpis wyroku zaocznego doręczono pozwanemu dnia 25 10 2012 r. , a sprzeciw został nadany 7 11 2012 r. czyli w ustawowym terminie.

W tej sytuacji według art. 347 k.p.c. po ponownym rozpoznaniu sprawy sąd wydaje wyrok, którym wyrok zaoczny w całości lub części utrzymuje w mocy albo uchyla go i orzeka o żądaniu pozwu, bądź też pozew odrzuca lub postępowanie umarza.

Rozpoznając spór Sąd oparł się o treść art. 6 kodeksu cywilnego, na mocy którego ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Z procesowego punktu widzenia ciężar dowodu spoczywa na powodzie (por. wyr. SN z dnia 3 października 1971 r., (...), OSN 1970, nr 9, poz. 147.

Artykuł 6 k.c. traktuje o ciężarze dowodu w sensie materialnoprawnym i wskazuje, kogo obciążają skutki niepowodzenia procesu udowadniania.

Strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swoich twierdzeń, ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu, co do tych okoliczności na niej spoczywał, a Sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z braku udowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów.

Subiektywne poczucie krzywdy powoda i jego przekonanie o zasadności swojego stanowiska nie może zastąpić procesowego wykazania - zgodnie z ogólną regułą dowodową art. 6 k.c. - wszystkich przesłanek odpowiedzialności pozwanego.

Jak wskazał Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia z dnia 18 stycznia 2012 r. ((...) LEX nr 1108777) -

" Jeżeli materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie daje podstawy do dokonania odpowiednich ustaleń faktycznych w myśl twierdzeń jednej ze stron, Sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z braku udowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów. Należy to rozumieć w ten sposób, że strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu, co do tych okoliczności na niej spoczywał".

Dochodzone przez powoda roszczenie może ewentualnie wynikać z art. 444 § 1 k.c., zgodnie z którym w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty oraz art. 445 § 1 k.c. stanowiącego, że w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Przepisy te nie stanowią samodzielnej przesłanki odpowiedzialności deliktowej , przez co wymagają odniesienia m.in. do przede wszystkim art. 415 k.c., według którego kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia.

Przesłankami roszczenia odszkodowawczego na gruncie art. 415 k.c. jest zatem: wystąpienie szkody, spowodowanie jej przez zdarzenie, z którym ustawodawca łączy obowiązek odszkodowawczy - zaistnienie tego zdarzenia, związek przyczynowy pomiędzy tym zdarzeniem a szkodą w dochodzonej postaci, wina, Ciężar wykazania tych przesłanek spoczywa na powodzie, zgodnie z ogólnymi regułami rozkładu ciężaru dowodzenia wynikającym z art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c.

Powód M. W. (1) nie udowodnił jakiegokolwiek z przesłanek odpowiedzialności deliktowej pozwanego. Powód nie podał nawet daty zdarzenia i okoliczności towarzyszących zdarzeniu. Dopiero w trakcie przesłuchania powód podał, że zdarzenie miało miejsce 18 grudnia 2008 r. , lecz jak sam wyjaśnił po interwencji Policji to wyłącznie powód został zatrzymany.

Także w zakresie skutków pobicia powód nie przedstawił żadnego dowodu na odniesienie obrażeń ciała . Z zaświadczenia o rehabilitacji powoda nie wynika fakt złamania obojczyka , a nawet jakiego rodzaju rozstroju zdrowia czy uszkodzenia ciała zabiegi te dotyczyły. Zabiegi rehabilitacyjne powoda miały miejsce po upływie niemalże trzech lat od zdarzenia, a jak zeznał powód jego obojczyk był " wybity" , a nie złamany jak podał w pozwie.

Jednocześnie powód nie wskazał żadnego dowodu na poparcie swoich twierdzeń.

Wiarygodne zeznania świadka M. W. (2) (zgodne z zeznaniami pozwanego i pozostałym materiałem dowodowym) nie potwierdziły twierdzeń pozwu.

Dlatego też zgodnie z art. 6 kc. I na podstawie art. 347 k.pc. wyrok zaoczny podlegał uchyleniu w całości, a powództwo oddaleniu.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.pc.